

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
POSTBUS 20018
2500 EA DEN HAAG

Directie Agroketens en Visserij
Prins Clauslaan 8
2595 AJ Den Haag
Postbus 20401
2500 EK Den Haag
www.minlnv.nl

Onze referentie
AKV/2010/6023

Uw referentie
2010Z13808/2010D37401

Datum 30 september 2010
Betreft Dioxine in paling

Geachte Voorzitter,

Hierbij treft u mede namens de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport de antwoorden aan op de door uw Kamerlid gestelde vragen met het kenmerknummer 2010Z13808/2010D37401 (inclusief bijlagen).

1) *Bent u bekend met de berichtgeving in het televisieprogramma Zembla (1) waarin gesuggereerd wordt dat in Nederland verkochte (rivier)paling meer dioxine bevat dan de Europese veiligheidsnormen toestaan?*

Ja.

2) *Kunt u laten weten hoe vaak de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) sinds 2007 paling heeft aangetroffen die teveel dioxine bevat? Is er in die periode ook geïmporteerde paling met een hoger dioxinegehalte dan de Europese veiligheidsnormen toestaan aangetroffen?*

In de periode 2007 – 2009 zijn door de VWA incidenteel palingmonsters voor analyse op dioxine ingestuurd. De VWA adviezen zijn dan ook met name gebaseerd op onderzoek dat door IMARES en het RIKILT is uitgevoerd. Deze onderzoeken zijn openbaar.

3) *Kunt u uiteenzetten welk aandeel van de in Nederland verkochte paling afkomstig is uit de grote rivieren en de Biesbosch? Klopt het dat dergelijke paling verkocht wordt, en voor de consument niet te onderscheiden is van paling uit andere gebieden?*

De in Nederland verkochte paling kan in Nederland gevangen of gekweekt zijn, of kan geïmporteerd zijn. Volgens de meest recente cijfers (uit 2008) zoals opgenomen in het Nederlands Aalbeheerplan wordt in Nederland in totaal circa 900 ton aal gevangen, waarvan circa 150 ton uit het rivierengebied. Sinds 2008 zijn de vangsten verder teruggelopen, o.a. vanwege het in 2009 ingestelde visverbod.

Leven
van het land,
geven
om natuur.

Dit jaar mag er tussen 1 september en 1 december niet op aal gevestig worden. De VWA schat dat ongeveer 2% van de totale in Nederland op de marktgebrachte paling niet aan de norm voldoet. Het overgrote deel van de paling die voor consumptie verkocht wordt, is kweekpaling (aquacultuur).

Verkopers van visproducten zijn verplicht aan te geven of het een gekweekt of gevangen product betreft. In de supermarkten verkochte paling is bijna altijd gekweekt. Op basis van uitwendige kenmerken is het echter voor een consument niet mogelijk om wilde paling afkomstig uit het rivierengebied te onderscheiden van wilde paling afkomstig uit andere gebieden.

Datum

30 september 2010

Onze referentie

AKV/2010/6023

4) *Kunt u uiteenzetten welk aandeel van de in Nederland verkochte paling geïmporteerd is?*

Volgens informatie van het Landbouw Economisch Instituut wordt er per jaar zo'n 2.500 ton (wilde en gekweekte) paling geïmporteerd. Omdat er ook export plaatsvindt, is onduidelijk hoeveel van de import op de Nederlandse markt wordt afgezet.

5) *Wat is uw reactie op de uitspraak 'Deze paling is niet veilig om te eten' van de toxicoloog R. Hoogenboom van het onderzoeksinstituut Rikilt?*

Gezien het geringe percentage verontreinigde paling en het feit dat de gemiddelde consument zeer weinig paling eet, concludeert de VWA dat het risico voor de gemiddelde consument nagenoeg verwaarloosbaar is. Voor de liefhebber van wilde aal geldt echter het advies om wilde paling uit de rivieren niet langdurig te consumeren. Bij een consumptie van maandelijks meer dan 150 gram wilde paling uit het rivierengebied is na verloop van jaren een nadelig effect op de gezondheid niet uit te sluiten. Zwangere vrouwen en kwetsbare groepen dienen deze paling in het geheel niet te eten.

6) *Wat is uw reactie op de uitspraak van de heer J. Schobbing, hoofd milieu van onderzoeksinstituut Imares 'Het kan kanker veroorzaken, maar het effect op nakomelingen is het grootst' over de gevaren van het eten van paling voor zwangere vrouwen en hun ongeboren kinderen?*

Deze uitspraak is juist. Dioxines veroorzaken bij proefdieren leverkanker. De doseringen waarbij dat gebeurt zijn relatief hoog vergeleken met de doseringen die effecten veroorzaken op de ontwikkeling van embryo's. Daarbij moet gedacht worden aan een verlaagde spermaproductie, een vertraagde puberteit en een verminderd leervermogen. Al deze effecten wijzen op een verstoring van de hormoonhuishouding. Deze effecten zijn deels ook waargenomen bij mensen, die bij incidenten zijn blootgesteld aan hoge gehalten dioxines. Dioxines hopen zich op in het lichaamsvet. Een verhoogde blootstelling op jonge leeftijd kan dus leiden tot verhoogde gehalten in het lichaam op latere leeftijd. Dit resulteert bij zwangere vrouwen in een verhoogde blootstelling van de baby in de baarmoeder. De huidige blootstellingsnormen zijn dan ook gebaseerd op de effecten op het embryo en moeten voorkomen dat het lichaamsgehalte van vrouwen, die kinderen krijgen, boven de kritische grens komt.

7) *Hoeveel Nederlanders eten regelmatig vervuilde (rivier)paling? Is er informatie bekend over de gezondheidswinst en schade van het regelmatig eten van paling, ten opzichte van een gemiddeld voedingspatroon zonder paling?*

Het is niet bekend hoeveel Nederlanders regelmatig vervuilde rivierpaling consumeren.

Er is veel wetenschappelijk onderzoek verricht naar de gezondheidseffecten van vis. Het algemene beeld is dat de positieve effecten van het eten van vis zwaarder doorwegen dan de eventuele negatieve effecten. Daarom adviseert het Voedingscentrum twee keer per week vis te eten, waarvan één keer vette vis. Er is geen specifieke informatie bekend over de gezondheidswinst en eventuele nadelige effecten van het regelmatig eten van paling ten opzichte van een gemiddeld voedingspatroon zonder paling.

Datum

30 september 2010

Onze referentie

AKV/2010/6023

8) *Is het mogelijk om in te schatten of het eten van (vervuilde) Nederlandse (rivier)paling netto gezondheidswinst of verlies oplevert in termen van Disability Adjusted Life Years (DALY's)?*

Op basis van epidemiologische studies zijn er aanwijzingen dat consumptie van vis een aantal positieve effecten op de gezondheid heeft. Bij een consumptie van maandelijks meer dan 150 gram wilde paling uit het rivierengebied is na verloop van jaren een nadelig effect op de gezondheid niet uit te sluiten.

9) *Bent u bereid het dioxinegehalte van paling expliciet onder de aandacht te brengen bij de evaluatie van de Richtlijnen Goede Voeding in 2011 door de Gezondheidsraad?*

Bij de herziening van de richtlijnen Goede Voeding betreft de Gezondheidsraad de relevante ontwikkelingen van de afgelopen vijf jaar en zal zij op basis daarvan herzieningen doen waar nodig. De ontwikkelingen rond dioxine in paling worden hierin meegenomen.

10) *Heeft het VWA u geadviseerd over de wenselijkheid van een vangstverbod voor (rivier)paling, danwel een verkoopverbod? Kunt u een overzicht van alle adviezen die de VWA uitgebracht heeft over palingvangst en consumptie van de voorbije 3 jaar aan de Kamer doen toekomen, alsmede uw reactie hierop?*

De VWA heeft LNV en VWS 14 maart 2007 geïnformeerd over de risico's bij het regelmatig consumeren van wilde paling uit het rivierengebied. Ik heb uw Kamer vervolgens geïnformeerd (brief 21501-32 Nr. 199). Tussen 2008 en 2009 heeft de VWA een traceringsonderzoek uitgevoerd naar de afzetkanalen van wilde paling. Dit onderzoek was nodig om de handhaving te optimaliseren. Op basis van dit onderzoek kan niet uitgesloten worden dat de verontreinigde paling relatief vaak op dezelfde punten ter verkoop wordt aangeboden. Daarom heeft de VWA het ministerie van VWS op 16 april 2009 een verbod geadviseerd op het in de handel brengen van paling als levensmiddel die gevangen is in de bekende risicogebieden (bijlage 1). In 2010 heeft de VWA geadviseerd een vangstverbod voor paling in de verontreinigde gebieden in te stellen (zie bijlage 2).

11) *Klopt het dat de VWA in het licht van het dioxinegehalte van paling een vangstverbod voorgesteld heeft? Zo ja, kunt u aangeven waarom een dergelijk verbod niet is ingesteld? Is de mogelijkheid van een dergelijk verbod besproken met het ministerie van VWS?*

Directie Agroketens en Visserij

Datum

30 september 2010

Onze referentie

AKV/2010/6023

Ja, de VWA heeft de ministeries van VWS en LNV inderdaad geadviseerd om een vangstverbod in te stellen. LNV heeft u al eerder geïnformeerd (brief 29664/675 Nr. 13) dat de handhaving van de dioxinenorm geschiedt via de Warenwet. De bestaande regelgeving leent zich niet voor een vangstverbod. Ik ben met mijn collega van VWS in overleg om een goede oplossing te vinden. Het beleidsuitgangspunt hierbij is dat de paling die niet aan de norm voldoet niet op de markt komt en niet wordt gevangen.

Volgende week vindt overleg plaats met het bedrijfsleven om afspraken te maken dat de paling uit de benedenrivieren niet meer op de markt komt. Ik zal uw Kamer binnen enkele weken informeren wat deze overleggen hebben opgeleverd en welke stappen LNV en VWS verder zullen zetten. Momenteel geldt er een aalvisverbod. Vervuilde paling kan derhalve nu niet op de markt komen.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit,

G. Verburg

voedsel en waren autoriteit

Ministerie van VWS
T.a.v. mevr. drs. A.M.P van Bolhuis, directeur VGP
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

onderwerp

Verslag tracerings risicoverkooppunten wilde paling uit verdachte gebieden

datum

16 april 2009

uw brief van

22 oktober 2008

uw kenmerk

VGP/VV 2887473

ons kenmerk

VWA/09/11863

pagina

1 \ 2

behandeld door

Drs. G.A. Lam

telefoon (070) 448 49 07

albert.lam@vwa.nl

Geachte mevrouw Van Bolhuis,

In uw brief van 22 oktober 2008 heeft u de VWA verzocht om de resterende capaciteit van het project Dioxinen in vis en visproducten (OT08091K) in te zetten om aan de hand van traceringsgegevens risicoverkooppunten van wilde paling te identificeren. Bijgaand treft u het verslag aan van dit onderzoek.

Van de bekende risicogebieden is de route van de aldaar gevangen paling in kaart gebracht. Per schakel in de keten is nagegaan of mogelijk "vermenging" plaatsvindt met paling uit niet risicogebieden. Helaas bleek het binnen de opzet van dit beperkte onderzoek niet mogelijk om risicoverkooppunten van wilde paling exact in kaart te brengen.

Uit het onderzoek blijkt dat de palingvissers in de vervuilde gebieden slechts in beperkte mate schone en vervuilde paling mengen en dat 25% rechtstreeks aan de detailhandel en aan particulieren wordt afgezet. De overige paling vindt zijn weg naar een viertal palingrokerijen. Deze palingrokerijen geven aan dat de vervuilde paling nauwelijks gemengd wordt met schone paling. Zo'n 22% wordt vanuit deze rokerijen rechtstreeks afgezet in de detailhandel.

Een substantieel deel van de paling gevangen in risicogebieden vindt zijn weg dus min of meer rechtstreeks naar de detailhandel. Eventuele vermenging met schone paling binnen dit traject is van beperkte omvang. Of op detailhandelniveau nog verdere vermenging met schone paling plaatsvindt, is niet onderzocht. Op voorhand lijkt dat echter niet erg waarschijnlijk (veelal is sprake van een duidelijke leverancier-afnemer relatie).

In het advies van het Bureau Risicobeoordeling d.d. 14 maart 2007 (met kenmerk VWA2007/13013) wordt gesteld dat de maandelijkse consumptie van 1 portie wilde paling van ongeveer 150 gram uit de risicogebieden na enkele jaren kan leiden tot een zodanige toename van de lichaamsbelasting dat nadelige effecten op de gezondheid van deze consumenten niet kunnen worden uitgesloten.

Voedsel en Waren Autoriteit

Directie Toezichtsbeleid &

Communicatie

Prinses Beatrixlaan 2

2595 AL Den Haag

Postbus 19506

2500 CM Den Haag

Telefoon (070) 448 48 48

Fax (070) 448 47 47

www.vwa.nl

voedsel en waren autoriteit

De traceringsgegevens uit dit onderzoek tonen aan dat het allerminst denkbeeldig is dat deze wilde paling met name bij bepaalde verkooppunten en particulieren terecht komt. Palingliefhebbers die hier hun paling betrekken lopen dus het door het Bureau Risicobeoordeling gesignaleerde risico.

datum
16 april 2009
ons kenmerk
VWA/09/11863
pagina
2 | 2

De palingsector is er tot op heden niet in geslaagd om zelf maatregelen te nemen die ervoor zorgen dat de op de markt gebrachte paling voldoet aan de dioxinenorm van 12 pg. Aan bovenbedoeld volksgezondheidsrisico kan daarom slechts een einde worden gemaakt door het instellen van een verbod op het in de handel brengen van paling als levensmiddel die gevangen is in de bekende risicogebieden. Ik adviseer u dan ook om dit op korte termijn wettelijk te regelen.

Met vriendelijke groeten,
Voedsel en Waren Autoriteit

Dr. Rob J. Dortland
Plv. Inspecteur-Generaal

Bijlage(n):

- Verslag tracersing risicoverkooppunten wilde paling uit verdachte gebieden

Kopie aan:

- LNV: Directeur Directie Visserij ir.ing. A.J. Vermue

> Retouradres Postbus 19506 2500 CM Den Haag

Ministerie van VWS
T.a.v. mevrouw Drs. M. Sonnema
Directie VGP
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

Datum 19 augustus 2010
Betreft Handhaving dioxinenorm wilde paling

Geachte mevrouw Sonnema,

In uw brief van 6 juli 2009 met het hiernaast genoemde kenmerk verzoekt u de VWA om een handhavingsplan uit te werken (zodanig in samenspraak met de AID) waarmee voorkomen moet worden dat nog langer paling op de markt wordt gebracht die niet voldoet aan de dioxinenorm van 12 pg/gram. Bijgaand treft u het plan en de daarbij behorende offerte aan. De redenen dat dit plan op zich heeft laten wachten hebben te maken met het nadien ingestelde algehele palingvangstverbod in de maanden oktober en november 2009 en drukte in verband met de op handen zijnde fusie tussen de VWA, AID en PD. Onze excuses daarvoor.

Zoals u in uw brief al aangeeft ligt het het meest voor de hand om de vangst van paling in met dioxine vervuilde gebieden te verbieden. Uit onderzoek is gebleken welke gebieden verontreinigd zijn en paling gevangen in die gebieden voldoet vrijwel nooit aan de dioxinenorm van 12 pg/gram. De VWA is voorstander van zo'n aanpak. U geeft echter aan dat daarvoor het juridische instrument ontbreekt en dat het nog enig tijd duurt voordat dat instrument er is. Ik geef u in overweging om hier nog eens goed naar te kijken. Paling staat inmiddels op lijst B van Cites. Dit betekent feitelijk dat er het hele jaar niet op paling mag worden gevestigd, tenzij een ontheffing door de overheid wordt verleend. Wellicht is het mogelijk om via de Flora en Faunawet per gebied de ontheffing te verlenen, om via die weg te voorkomen dat nog langer met dioxine verontreinigde paling op de markt verschijnt. Een dergelijke aanpak, liefst gecombineerd met een saneringsronde kan naar de mening van de nVWA veel commotie en negatieve publiciteit voorkomen.

Het alternatief houdt in dat de wildvang paling in Nederland intensief gemonitord wordt en dat de paling afkomstig uit gebieden waar de norm stelselmatig wordt overschreden slechts op de markt mag komen als door onderzoek (op kosten van de eigenaar) wordt aangetoond dat die paling wel voldoet aan de norm. Feitelijk komt het erop neer dat de VWA de palingvissers in de sterk vervuilde gebieden verplicht tot het laten uitvoeren van dioxineonderzoek voordat de paling op de markt wordt gebracht. Daarmee zijn dermate hoge kosten gemoeid dat het voor de palingvissers niet langer rendabel zal blijken om in die gebieden op paling te vissen. Zo'n aanpak zal bij de betreffende palingvissers tot veel commotie leiden.

Divisie Industrie

Centre Court
Prinses Beatrixlaan 2
2595 AL Den Haag
Postbus 19506
2500 CM Den Haag
www.vwa.nl

Contactpersoon

Drs. G.A. Lam
T 070 448 49 07
F 070 448 40 61
albert.lam@vwa.nl

Onze referentie

VWA/2010/21115

Uw referentie

VGP/VV 2938949

Behandeld door

Drs. G.A. Lam

Kopie aan

ir. C.A.C.J. Oomen, directeur
AKV LNV

Transparantie over de aanpak vooraf richting de palingvissers is een must. Daarnaast is ook goede voorlichting richting de consument belangrijk. Dit met name om te voorkomen dat de hele palingconsumptie in een negatief daglicht wordt gesteld (gezien het geringe percentage wildvangpaling dat wordt geconsumeerd is daar geen aanleiding toe). Ook stelt het eisen aan de manier waarop moet worden gewerkt. Als de handhavingsweg eenmaal is ingeslagen, dan moet die ook strikt worden gevolgd tot het doel is bereikt. Dit kan het beste worden gerealiseerd door een projectmatige aanpak met een voor dit doel vrijgestelde projectleider voor de duur van 2 jaar. Deze juridisch geschoolde projectleider wordt verantwoordelijk voor het opstellen van het draaiboek, het contact onderhouden met de belanghebbenden, het coördineren van de handhavingsactiviteiten, het bewaken van de tijdgebonden afspraken, het opbouwen van een juridisch dossier, het afhandelen van de te verwachten beroeps- en bezwaar procedures etc.

Plan van aanpak

Een goede dossieropbouw is van belang. Begonnen wordt met het nemen en analyseren van monsters paling gevangen door palingvissers in de 30 verontreinigde gebieden. Palingvissers zijn vaak actief in meerdere verontreinigde gebieden en in veel verontreinigde gebieden zijn meerdere palingvissers actief. Uitgaande van twee palingmonsters per palingvisser per verontreinigd gebied betekent dit dat zo'n 100 analyses per analyseronde noodzakelijk zijn. Om de schijn van willekeur en rechtsongelijkheid te vermijden moet in de eerste bemonsteringsronde ook bemonsterd worden bij palingvissers in gebieden die naar verwachting geen overschrijding van de dioxinenorm laten zien (100 analyses in niet verdachte gebieden). Naar verwachting voldoen de 100 monsters afkomstig uit de verontreinigde gebieden niet aan de dioxinenorm van 12 pg/gram. De palingvissers ontvangen hiervoor een boeterapport. Dit boeterapport mondt uiteindelijk uit in een namens de minister van VWS opgelegde bestuurlijke boete. Vervolgens worden deze palingvissers binnen 6 weken herbemonsterd. Naar verwachting voldoen deze monsters wederom niet aan de norm. Hiervoor wordt opnieuw een boeterapport uitgeschreven en een boete opgelegd. Op grond van dit tweede boeterapport wordt er een voornemen tot het opleggen van een beschikking uitgebracht. In dit voornemen wordt aangegeven dat het voornemen bestaat aan de visser een beschikking op te leggen waarin hij wordt verplicht tot het zelf laten controleren van de paling gevangen in bepaalde gebieden voordat deze op de markt wordt gebracht. In dit voornemen wordt een termijn van zes weken gesteld. Vanwege het algemene vangstverbod van september tot november kan deze termijn afwijken. Vervolgens worden deze palingvissers binnen 6 weken herbemonsterd tenzij deze periode valt binnen het vangstverbod. Naar verwachting voldoen deze monsters wederom niet aan de norm. Hiervoor wordt opnieuw een boeterapport uitgeschreven en een boete opgelegd, maar tevens volgt de beschikking waarin de visser wordt verplicht tot het zelf laten controleren van de paling voordat deze op de markt wordt gebracht. Vanaf dat moment dient intensief toezicht uitgeoefend te worden om te bepalen of de palingvissers zich hieraan houden.

Juridische aandachtspunten

Op grond van artikel 1, eerste lid in samenhang met de bijlage van Verordening (EG) nr. 1881/2006¹ mag paling niet als levensmiddel in de handel worden gebracht wanneer de dioxinenorm van 12pg/ gram overschreden wordt. Overtreding hiervan is verboden op grond van artikel 2, negende lid, van het Warenwetbesluit Bereiding en behandeling van levensmiddelen. Deze overtreding is bestuurlijk beboetbaar met een bedrag van €450,-.

Bij de paling die gevangen wordt is het, om van een overtreding te kunnen spreken en op te kunnen treden op basis van de levensmiddelenregelgeving, van belang te bewijzen dat deze voor de menselijke consumptie is bestemd. Wanneer dit niet bewezen wordt kan er niet worden opgetreden. Wanneer de paling in de buun zit kan dit worden vastgesteld maar dit kan in ieder geval door middel van verklaringen en op het moment dat de paling aan een levensmiddelenbedrijf verderop in de keten wordt geleverd.

Op grond van artikel 54, tweede lid, onder a, b, c, en h van Verordening (EG) nr. 882/2004² kan aan de visser een beschikking worden opgelegd waarin hij wordt verplicht tot het zelf laten controleren van de paling voordat deze op de markt wordt gebracht. Alle kosten die deze beschikking met zich meebrengt zijn op grond van artikel 54, vijfde lid, van Verordening (EG) nr. 882/2004 voor de betreffende visser.

Voordat deze beschikking kan worden opgelegd moet er eerst een voornemen worden uitgebracht en uiteraard moet er bewezen worden dat hij de normen overtreedt en dat het risico bestaat dat dit in de toekomst ook zal gebeuren. Dit is de reden waarom er eerst een boeterapport wordt opgemaakt en vervolgens een boetebeschikking. De tweede monstername en het daarop gebaseerde voornemen kan pas plaatsvinden zodra het eerste boeterapport naar de Afdeling Bestuurlijke Boetes (ABB) van de VWA is verzonden en de kennisgeving boeterapport naar de visser is verzonden. Op deze wijze wordt voorkomen, dat er wordt gehandhaafd op bij de visser nog niet bekende feiten. Het is belangrijk dat de boeterapporten ook dusdanig sterk zijn dat ze niet worden ingetrokken en er een boetebeschikking volgt. Is dit niet het geval dan vervalt de grondslag voor de handhaving. Na het voornemen volgt op basis van de derde monstername de beschikking waarin de visser wordt verplicht tot het zelf laten controleren van de paling voordat deze op de markt wordt gebracht. De controle op uitvoering van deze beschikking vergt vervolgens weer uitvoeringscapaciteit.

Zodra de eerste boetebeschikking naar de visser is verzonden beginnen de bezwaar- en beroepsprocedures tegen de boetes. Dit is naar verwachting na twaalf weken na de eerste monstername het geval.

¹ Verordening (EG) nr. 1881/2006 van de Commissie van 19 december 2006 tot vaststelling van de maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen, *PbEU* L 334 van 20 december 2006, p. 5.

² Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake dieiergezondheid en dierenwelzijn, *PbEU* L 165 van 30 april 2004, p. 1.

De beschikking waarin de visser wordt verplicht tot het zelf laten controleren van de paling voordat deze op de markt wordt gebracht zorgt ervoor dat de vissers enorme kosten moeten gaan maken om de paling in de handel te brengen en een groot gedeelte van de paling kan niet in de handel worden gebracht. Naar verwachting zullen de vissers zich hiertegen met alle mogelijke middelen verzetten. Dit zal zich niet beperken tot bezwaar en beroep vanaf het moment dat de beschikking een feit is maar ook het instellen van een voorlopige voorziening (bestuursrechtelijk kort geding) waarin er gepoogd wordt de beschikking van tafel te krijgen. Niet valt uit te sluiten dat er ook civielrechtelijke procedures ten aanzien van de schade die de vissers lijden gevoerd zullen worden. Hiervoor moet wel bewezen worden dat de staat onrechtmatig heeft gehandeld.

Mogelijk tijdpad (rekening houdend met het feit dat het palingvangstseizoen met name loopt van april tot oktober)

Aanstellen projectleider:	januari 2011
Opstellen projectplan:	januari/februari 2011
Interne voorlichting nVWA:	februari 2011
Voorlichting belanghebbenden:	februari/maart 2011
Uitvoeren projectplan:	Eerste bemonsteringsronde april 2011 Tweede bemonsteringsronde juni 2011 Voornemen versturen juni – juli 2011 Derde bemonsteringsronde augustus 2011 Aanschrijven beschikking augustus – september 2011 Controle op naleving beschikking september 2011 en verder (met name in palingseizoen 2012 gezien het algehele palingvangstverbod) Algehele palingvangstverbod van september tot en met november 2011
	Algemeen: Verificatie onderzoeksbevindingen palinghouders Afhandelen beroeps- en bezwaarprocedures juni 2011 en verder.

Divisie Industrie

Datum

19 augustus 2010

Onze referentie

VWA/2010/21115

Schatting van de benodigde personele capaciteit en kosten

Aanstelling projectleider (inclusief

Juridische ondersteuning):	2000 uur	=	€ 200.000
Voorlichting	200 uur	=	€ 20.000
Monsternamen eerste ronde:	400 uur	=	€ 40.000
Analyse monsters eerste ronde:	200 X € 897	=	€ 179.400
Monsternamen tweede ronde:	200 uur	=	€ 20.000
Analyse monsters tweede ronde:	100 X € 897	=	€ 89.700
Monsternamen derde ronde:	200 uur	=	€ 20.000
Analyse monsters derde ronde:	100 X € 897	=	€ 89.700
Personele inzet nVWA handhaven beschikking, vergelijkbaar met beheersing aalherstelplan	3.500 uur	=	€ 350.000

Totaal:

€ 1.008.800

Omdat de betrokken palingvissers voor hun inkomen grotendeels afhankelijk zijn van de palingvangst zal bovenstaande aanpak tot veel (wellicht ook politieke) onrust leiden. Ook lijkt de kans reëel dat veel palingvissers zich niets aan zullen trekken van de opgelegde analyseverplichting. Het is daarom moeilijk om een juiste inschatting te maken van de benodigde handhavingscapaciteit na afloop van bovenbeschreven procedure. In het gunstigste geval kan dat meegenomen worden in de reguliere controles die tot doel hebben om stroperij tegen te gaan. Het is echter niet uit te sluiten dat een structurele verhoging van die capaciteit noodzakelijk zal blijken te zijn.

Met vriendelijke groeten,

C.W.J. Schreuders
Inspecteur Generaal
namens deze,

bla

R. Stevens
Directeur Divisie Industrie